

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra GRUNDTVIGS SIDSTE DIGT

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 576.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947078464048/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

GRUNDTVIGS SIDSTE DIGT.

EFTER Svend Grundtvigs Angivelse stammer dette »Bortgangs-
kvæde«, som Forfatteren ikke selv har givet nogen Overskrift,
fra Aaret 1872 og maa antages at være det sidste Digt, Grundtvig
har skrevet. Det blev første Gang trykt i Dansk Kirketidende
for 1880, Nr. 35.

Gammel nok jeg nu er bleve!
Mellem Vugge min og Gavn,
Nu jeg staaer paa Falderebet
Ved det store, vilde Hav,
Hvor Magneten er Guds-Ordet,
Og Guds Aand staaer selv ved Roret.

Stormene er frygtelige,
Stille staaer her Mandevide,
Nærmest er de Dødes Rige,
Nemt det er at stevne did;
Men, o ves for Ugle-Sangen!
Bundløs der er Undergangen!

Vel, paa jordisk Viis at regne,
Langt af Lød er Paradis,
Er os nært dog allevegne,
Hvor hos Ordet er Guds Priis,
Saa for Sjæleøie-Stavnen
Brat sig aabner Himmel-Havnen!